

INFORME JURÍDIC SOBRE LA SELECCIÓ D'AGENTS INTERINS DE LA POLICIA LOCAL DE RIPOLL

OBJECTE: Anàlisi del procediment de selecció i dels nomenaments urgents de personal funcionari interí en la categoria d'agent de la Policia Local de Ripoll.

I. ANTECEDENTS ESSENCIALS

- 11 de juny de 2026: es publica un anunci per cobrir amb caràcter d'urgència una plaça d'agent de la Policia Local. L'anunci, signat pel secretari municipal, obre el termini de presentació de sol·licituds i estableix els requisits de participació i la documentació exigida. No identifica cap resolució prèvia d'un òrgan de govern que hagi aprovat formalment la convocatòria.
- 23 de juny de 2026: finalitza el termini de presentació de candidatures.
- 30 de juny de 2026: la Batllessa dicta un decret que concreta les proves, la puntuació, el calendari i la composició del Tribunal Qualificador.
- 2 i 3 de juliol de 2026: es duen a terme una prova pràctica i una entrevista. Quinze persones es presenten a la prova pràctica, cinc la superen i tres són declarades aptes al final del procés. L'acta fixa l'ordre de prioritat per als nomenaments, anomenat ordre de prelación, amb puntuacions de 8,25, 6,10 i 5,70 punts. També disposa que els nomenaments es facin segons les necessitats temporals del servei i respectant aquest ordre.
- 10 de juliol de 2026: es dicta el Decret 1550/2026 de nomenament de Núria Vital Burgès, amb efectes del 13 de juliol.
- 11 de juliol de 2026: se signa l'informe jurídic favorable a l'aprovació de les bases i a la convocatòria per proveir dues places.
- 14 de juliol de 2026: se signa un informe de fiscalització limitada prèvia, és a dir, de control previ de determinats aspectes de la despesa. L'informe es refereix a la selecció urgent de dos agents i a una despesa de 107.987,88 euros.
- 16 de juliol de 2026: es dicta el Decret 1598/2026, del regidor delegat de l'Àrea d'Administració General i Desenvolupament del Territori, de nomenament de Guinedell O.S., amb efectes del 27 de juliol.
- 28 de juliol de 2026: en sessió plenària, la Batllessa explica que els nomenaments responien a la necessitat de cobrir vacances.
- 8 de setembre de 2026: es facilita als regidors una còpia de l'expedient administratiu.
- 10 de setembre de 2026: es publiquen els dos nomenaments al Butlletí Oficial de la Província (BOP) de Girona. Amb la documentació examinada no s'ha acreditat la publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) ni que se n'informés el Ple en la primera sessió, si aquesta comunicació era exigible per la via de màxima urgència.

En la còpia facilitada no s'han identificat una resolució formal d'admesos i exclosos, una fase de concurs amb criteris de puntuació dels mèrits, les proves psicotècnica i física ni la revisió mèdica. Tampoc no s'hi han trobat les actes de presa de possessió,

els documents de jurament o promesa ni un document formal d'abstenció de la Batllessa, és a dir, que deixés constància de la seva decisió d'apartar-se del procediment. L'absència d'aquests documents en la còpia examinada no permet afirmar, per si sola, que les actuacions no s'hagin dut a terme.

II. MARC NORMATIU

L'anàlisi parteix de les normes específiques aplicables al personal interí de les policies locals i les relaciona amb la normativa general sobre personal públic, administració local, procediment administratiu i control intern. Les disposicions principals són les següents:

- Constitució espanyola, especialment els articles 23.2 i 103.3.
- Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL), especialment els articles 21.1.g, 52.2, 53 i 76.
- Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (TREBEP), especialment els articles 10 i 55.
- Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.
- Decret 233/2002, de 25 de setembre, Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les policies locals, especialment els articles 2.3, 8, 31 a 38.
- Decret 214/1990, de 30 de juliol, Reglament del personal al servei de les entitats locals, especialment els articles 78 i 94.3.
- Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), especialment els articles 4, 35, 47 a 49, 52, 56, 70, 75, 82 i 106 a 108.
- Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP), especialment els articles 9, 10 i 23.
- Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, i Reial decret 424/2017, de 28 d'abril, sobre funció interventora i fiscalització prèvia.
- Reial decret 128/2018, de 16 de març, sobre les funcions reservades de Secretaria.
- Llei 26/2010, de 3 d'agost, i normativa reguladora de la Comissió Jurídica Assessora, pel que fa a la revisió d'ofici.
- Acord de condicions de treball dels empleats públics de l'Ajuntament de Ripoll i Reglament de la Policia Local de Ripoll.
- Cartipàs municipal.

III. MARC JURÍDIC APLICABLE.

1. Règim jurídic aplicable i infracció del procediment legalment establert

L'article 2.3 del Decret 233/2002 estableix que les places de personal interí dels cossos de policia local s'han de cobrir seguint els procediments del capítol 3 del Reglament. La normativa general sobre personal públic s'ha d'aplicar conjuntament amb aquestes normes específiques, sense substituir les garanties que preveuen per al personal policial interí.

L'article 35.1 del Decret 233/2002 estableix com a sistema habitual la convocatòria pública i el concurs oposició, que combina la valoració dels mèrits amb la realització de proves. Només exceptua aquest sistema en els supòsits de màxima urgència.

El procediment ordinari no es limita a comparar candidatures. Els articles 36 i 37 del Decret 233/2002 exigeixen aprovar prèviament les bases, és a dir, les regles de la selecció. Aquestes han de concretar els requisits per participar-hi, els mèrits i la seva puntuació, qui integra l'òrgan de selecció, el contingut de les proves i, quan correspongui, la durada de la interinitat. La convocatòria s'ha de publicar en els termes reglamentaris. En particular, l'article 36.3 del Decret 233/2002 exigeix publicar la convocatòria al DOGC. Aquesta publicitat de la convocatòria és diferent de la publicació posterior dels nomenaments de màxima urgència.

L'article 37.1 del Decret 233/2002 exigeix, com a mínim, una prova psicotècnica i, per al nomenament d'agents interins, també una prova física i una revisió mèdica. Les entrevistes i les proves pràctiques poden complementar aquestes proves, però no substituir-les.

En quant a l'òrgan de selecció, l'article 37.5 del Decret 233/2002 exigeix la mateixa composició que per als tribunals del personal funcionari de carrera. Per tant, s'hi aplica l'article 8 del Decret 233/2002: una distribució dels membres en tres grups de la mateixa proporció, un nombre senar de membres i el mateix nombre de suplents. A més, els membres en actiu de la policia local de l'ajuntament convocant no poden constituir la majoria del Tribunal.

La via excepcional de l'article 38.1 del Decret 233/2002 permet nomenar personal interí sense convocatòria pública quan hi ha màxima urgència. La resolució de nomenament ha d'explicar les raons que justifiquen aquesta urgència. D'acord amb l'article 38.2 del Decret 233/2002, els serveis prestats per aquesta via no poden excedir els tres mesos. Si es preveu que la interinitat durarà més, durant aquests tres mesos s'ha de posar en marxa la convocatòria adequada.

L'article 35.2 del Decret 233/2002 exigeix, a més, publicar els nomenaments de màxima urgència tant al Butlletí Oficial de la Província (BOP) com al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC).

El Reglament no preveu una tercera modalitat que permeti escollir i combinar lliurement elements de les dues vies. La convocatòria pública ha de respectar les garanties dels articles 35 a 37 del Decret 233/2002. El nomenament excepcional de l'article 38, per la seva banda, requereix una justificació específica i està sotmès a un límit temporal estricte.

La documentació examinada mostra que l'Ajuntament va obrir una crida pública, va admetre candidatures, va constituir un òrgan qualificador, va dur a terme una prova pràctica i una entrevista i va ordenar per puntuació les persones declarades aptes.

Aquest procediment té les característiques d'una selecció oberta a diverses candidatures, però no consta que s'hi respectessin totes les garanties reglamentàries. Les bases no apareixen aprovades abans d'obrir la participació; les proves, la puntuació, el calendari i el Tribunal es van determinar després de tancar el termini de

sol·licituds; no consten les proves mínimes exigides, i la composició del Tribunal no s'ajusta als articles 8 i 37.5 del Decret 233/2002.

Alhora, els decrets de nomenament invoquen la màxima urgència de l'article 38, malgrat provenir d'un procés comparatiu amb convocatòria, proves, entrevista, Tribunal i ordre de prelatió.

Comparar voluntàriament diverses candidatures no és irregular per si mateix ni impedeix aplicar l'article 38 del Decret 233/2002 si se'n compleixen els requisits. Ara bé, al·legar màxima urgència no permet a l'Administració dissenyar un procediment propi que prescindeixi de les garanties exigibles a les actuacions de selecció que ha decidit dur a terme.

En aquest cas, les regles essencials no estaven fixades quan es va obrir la participació. L'anunci és d'11 de juny i el termini de sol·licituds va finalitzar el dia 23. Les proves, el pes de cadascuna en la puntuació, el calendari i la composició del Tribunal no es van fixar fins al Decret de 30 de juny, quan les candidatures ja eren conegudes.

La irregularitat afecta, doncs, la manera com es va organitzar el procediment en conjunt. La selecció documentada no segueix l'ordre dels tràmits ni les garanties previstes per cobrir places de policia local amb personal interí.

El principi de legalitat obliga l'Administració a seguir el procediment establert per les normes i impedeix substituir-lo per un de dissenyat per a un expedient concret. Els articles 23.2 i 103.3 de la Constitució i l'article 55 TREBEP exigeixen respectar els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat. Per garantir-los, les regles de selecció han de ser objectives i conegudes abans que s'obri el termini per participar-hi.

L'article 47.1.e LPAC preveu la nul·litat de ple dret, la forma més greu d'invalidesa d'un acte administratiu, en dos supòsits rellevants per a aquest informe. El primer és haver prescindit totalment i absolutament del procediment legalment establert. El segon és haver vulnerat les regles essencials que permeten a un òrgan col·legiat, com el Tribunal de selecció, formar vàlidament les seves decisions.

Cal distingir aquesta nul·litat excepcional de l'anul·labilitat de l'article 48 LPAC, que és la conseqüència general de les infraccions de l'ordenament. Però la nul·litat no es pot justificar afirmant que no es va fer cap tràmit, ni per la simple acumulació de defectes: algunes garanties essencials es van ometre i per què això representa un procediment materialment diferent del legalment previst. La infracció de les regles essencials del Tribunal s'ha de valorar, a més, com un fonament específic.

Tot i el caràcter excepcional d'aquesta nul·litat, cal valorar conjuntament la manca de bases prèvies documentades, la fixació tardana de les regles, l'omissió de les proves reglamentàries i la composició irregular del Tribunal. A criteri d'aquest informe, aquests defectes afecten elements essencials de la selecció i tenen prou gravetat per sostenir que s'ha seguit un procediment materialment diferent del legalment establert. Per això es considera que concorre la causa de nul·litat de l'article 47.1.e LPAC.

Aquesta causa de nul·litat també s'aplica específicament a la constitució del Tribunal. El fet que estigui integrat només per tres membres en actiu de la mateixa Policia Local, sense la distribució per terços ni els suplents reglamentaris documentats, afecta les regles essencials que garanteixen la validesa de les seves decisions.

2. Qui pot convocar el procés i aprovar les bases

L'anunci d'11 de juny de 2026, signat pel secretari municipal, és el document que posa en marxa el procés: identifica la plaça, estableix els requisits de participació i la documentació exigida, obre el termini de sol·licituds i inclou previsions sobre el sistema de selecció.

En la còpia de l'expedient no consta cap resolució anterior que aprovi la convocatòria o les bases. L'anunci tampoc no identifica cap decret, acord de la Junta de Govern Local o altra resolució de la qual derivi, ni els actes posteriors fan referència a una decisió prèvia d'aquesta naturalesa.

Els apartats 1 i 2 de l'article 70 LPAC exigeixen que l'expedient reculli ordenadament els documents i les actuacions en què es basa la resolució. Això inclou els informes, els acords, les notificacions i les altres actuacions de tramitació.

Per tant, no es pot valorar la legalitat del procediment donant per existent una resolució que no consta ni s'identifica en la documentació. Si aquesta resolució existeix, s'ha d'incorporar a l'expedient i acreditar-ne la data i el contingut. Amb els antecedents disponibles, l'únic acte documentat que inicia el procés és l'anunci d'11 de juny.

L'article 4.a del Decret 233/2002 atribueix a l'alcalde o alcaldessa l'aprovació de les bases, la convocatòria dels processos selectius i la designació del tribunal, sens perjudici de les delegacions que permeti la llei. L'article 21.1.g LRBRL també atribueix a l'Alcaldia l'aprovació de les bases de les proves de selecció de personal.

A Ripoll, el cartipàs municipal, que estableix l'organització i el repartiment de funcions de l'Ajuntament, va delegar en la Junta de Govern Local la competència per aprovar les bases de selecció de personal. Aquesta aprovació és una decisió que correspon a un òrgan de govern municipal, no una funció pròpia de Secretaria ni una simple actuació tècnica.

Els articles 2 i 3 del Reial decret 128/2018 atribueixen a Secretaria les funcions de fe pública, és a dir, de donar constància oficial dels actes municipals, i d'assessorament legal preceptiu, quan aquest és obligatori. Certificar resolucions, practicar notificacions o disposar-ne la publicació no comporta la facultat de decidir l'obertura d'un procés selectiu ni d'aprovar-ne les bases.

Si no existeix una resolució prèvia de l'òrgan que té atribuïda aquesta competència, l'anunci no es pot considerar una simple comunicació d'una decisió anterior. Pel seu contingut, és el document que obre la participació i determina part de les condicions de la selecció.

En aquests termes, la decisió d'iniciar el procés s'hauria formalitzat en un document signat per un òrgan que no podia prendre decisions en matèria de selecció de

personal. Com que aquesta facultat correspon a un òrgan de govern, hi ha fonament per plantejar la causa de nul·litat de l'article 47.1.b LPAC: la incompetència manifesta per raó de la matèria, és a dir, haver decidit sobre un assumpte que clarament no corresponia a les seves atribucions.

A la qüestió de qui podia decidir s'afegeix la manca de bases prèvies. L'article 36.1 del Decret 233/2002 exigeix que les bases s'elaborin i s'aprovin abans de la convocatòria pública. La seva funció és fixar les regles de selecció abans de conèixer les candidatures.

En aquest expedient, el termini de sol·licituds va transcórrer entre l'11 i el 23 de juny de 2026. Les proves, la puntuació, el calendari i la composició del Tribunal no es van concretar fins al Decret de 30 de juny.

La seqüència reglamentària exigeix aprovar les bases, convocar i publicar el procés, rebre les candidatures i tramitar-ne l'admissió i la selecció. Aquí, en canvi, una part substancial de les regles es va fixar després de tancar el termini de participació.

Aquest canvi en l'ordre dels tràmits afecta la garantia de conèixer les regles per endavant i els principis de seguretat jurídica, igualtat, mèrit, capacitat i publicitat. Les persones interessades van haver de decidir si hi participaven sense conèixer una part essencial dels criteris amb què serien valorades.

El Decret de 30 de juny no pot fer que unes bases aprovades després de tancar el termini es considerin aprovades abans. Tampoc no consta que es dictés per convalidar, ratificar o regularitzar l'anunci, és a dir, per corregir-ne els defectes o confirmar-lo formalment. A més, si l'aprovació de les bases continuava delegada en la Junta de Govern Local, calia un acord motivat d'avocació en els termes de l'article 10 LRJSP. Mitjançant aquest acord, la Batllessa hauria assumit la decisió sobre aquell assumpte concret i hauria explicat per què ho feia. Aquest acord no consta en la còpia examinada i no se'n pot donar per feta l'existència.

La manca d'una convocatòria acordada per l'òrgan competent i l'aprovació tardana de les regles essencials reforcen, juntament amb els altres defectes del procés, la tesi que s'ha seguit un procediment materialment diferent del previst als articles 35 a 37 del Decret 233/2002.

D'acord amb l'article 49.1 LPAC, la invalidesa d'un acte no afecta els actes posteriors que en siguin independents. En aquest procés, la convocatòria, les proves, la proposta del Tribunal i els nomenaments depenen directament els uns dels altres. La resolució de revisió haurà d'explicar quins actes queden afectats per aquesta dependència i quines actuacions es poden mantenir.

3. Garanties del procés definit pel Decret de 30 de juny de 2026

El Decret de 30 de juny va determinar la composició del Tribunal, les proves, el sistema de puntuació i les dates, el lloc i l'horari de celebració, quan el termini de sol·licituds ja havia finalitzat. A la fixació tardana d'aquestes regles s'afegeixen els defectes específics que s'examinen a continuació.

A) Composició de l'òrgan de selecció

L'article 37.5 del Decret 233/2002 exigeix que el Tribunal tingui la mateixa composició que els tribunals del personal funcionari de carrera. L'article 8.2 el distribueix en tres grups: un terç de membres o personal funcionari de l'Ajuntament, un terç de personal tècnic especialitzat i un terç de representants del departament competent de la Generalitat. L'article 8.3 exigeix el mateix nombre de suplents, i l'article 8.4 prohibeix que els membres en actiu de la policia local de l'ajuntament convocant hi siguin majoria.

El Decret designa com a únics membres amb vot una sergent i dos caporals de la Policia Local de Ripoll. No consta la designació dels terços de personal tècnic especialitzat i de representants de la Generalitat, ni dels suplents. Tots els membres amb vot pertanyien en actiu al mateix cos municipal, en contra de la prohibició reglamentària.

El defecte afecta la composició de l'òrgan que valora les proves i formula la proposta de selecció. Per això incideix directament en la causa de nul·litat de l'article 47.1.e LPAC: la vulneració de les regles essencials perquè aquest òrgan col·legiat adopti vàlidament les seves decisions.

L'article 32.1 de la Llei 16/1991 estén la composició per terços als tribunals d'oposició i als òrgans similars. Aquesta previsió reforça l'exigència de respectar les garanties de composició quan es constitueix un òrgan col·legiat per avaluar i ordenar aspirants, encara que el procediment s'hagi qualificat d'urgent.

B) Proves obligatòries segons el Reglament

L'article 37.1 del Decret 233/2002 exigeix, en la selecció ordinària d'agents interins, una prova psicotècnica, una prova física i una revisió mèdica. Les entrevistes i les comprovacions pràctiques tenen caràcter complementari.

En la documentació examinada només s'han identificat una prova pràctica escrita i una entrevista personal. No hi ha constància que es fessin les proves mínimes exigides pel Reglament. Si es confirma que no es van fer, s'haurà incomplert aquesta exigència del procediment ordinari.

C) Representació sindical

L'Acord de condicions de treball dels empleats públics de l'Ajuntament de Ripoll preveu un representant sindical amb veu i sense vot en els tribunals de selecció. En la documentació facilitada no s'han identificat ni la designació ni la participació d'aquest representant.

L'absència d'aquesta representació, si la previsió era aplicable al procés, constitueix una irregularitat addicional. Cal valorar quin efecte va tenir en el funcionament de l'òrgan, tenint en compte que el representant podia intervenir-hi, però no votar.

D) Obligació de la Batllessa d'abstenir-se

Quan es va dictar el Decret de 30 de juny, ja constava entre les candidatures la de Guinedell O. S., filla de la Batllessa. Tot i aquesta circumstància, la Batllessa va fixar les proves, la ponderació i el calendari, i va designar tots els membres amb vot del Tribunal.

L'article 23.2.b LRJSP obliga a abstenir-se quan hi ha parentiu de consanguinitat fins al quart grau amb alguna persona interessada. La relació entre mare i filla és de primer grau i, per tant, comporta directament l'obligació d'apartar-se de l'assumpte.

L'article 76 LRBRL obliga els membres de les corporacions locals a no intervenir en la deliberació, la votació, la decisió ni l'execució d'un assumpte quan hi ha una causa legal d'abstenció. La seva intervenció comporta invalidesa quan ha estat determinant.

L'article 23.4 LRJSP precisa que intervenir malgrat l'obligació d'abstenir-se no fa que l'acte sigui invàlid en tots els casos. Cal examinar, doncs, què va decidir la Batllessa i quin efecte va tenir la seva intervenció en el procediment.

La seva intervenció va consistir a prendre decisions sobre elements essencials: el Decret fixa les regles del procés i designa tots els membres amb vot del Tribunal. Això permet apreciar una influència directa en l'organització de la selecció, sense donar per fet que interferís en la correcció de les proves ni en les puntuacions dels aspirants.

Aquesta intervenció s'ha de valorar juntament amb els defectes del procediment i de la composició del Tribunal, als efectes de l'article 47.1.e LPAC. Per aplicar també l'article 47.1.a LPAC, en relació amb l'article 23.2 de la Constitució, cal acreditar que s'ha afectat de manera efectiva el dret d'accedir a l'ocupació pública en condicions d'igualtat.

4. Justificació de la màxima urgència i límits d'aquesta via excepcional

Si els nomenaments es justifiquen per la via de l'article 38 del Decret 233/2002, cal comprovar que compleixen els requisits específics per poder prescindir de la convocatòria pública.

Cada resolució de nomenament ha d'explicar les raons de la màxima urgència de manera concreta i per a aquella persona i lloc. Aquesta justificació s'ha de basar en els fets que impedeixen atendre la necessitat mitjançant el procediment ordinari.

A) Relació amb el procés ordinari de provisió d'una plaça de carrera

Abans d'aquest expedient, l'Ajuntament havia iniciat el procés ordinari 1/2026 per cobrir una plaça d'agent de carrera i constituir una borsa de treball. Les bases es van aprovar el 8 de gener de 2026, però no es van publicar fins a l'11 de juny, 154 dies després. La dada és rellevant perquè l'informe policial situa les dificultats de cobertura de torns i serveis ja al mes de gener.

Aquestes dates no exclouen que al juny hi hagués una màxima urgència real. Obligen, però, a explicar el retard en la publicació i quin fet nou o agreujament de la necessitat

va justificar un procediment excepcional paral·lel, pràcticament al mateix temps que es publicava la convocatòria ordinària.

L'expedient hauria d'explicar per què el procés ordinari i la borsa prevista no permetien atendre la necessitat i per què era imprescindible recórrer a la via excepcional. Sense aquesta explicació, és difícil distingir una necessitat que no podia esperar de les conseqüències del retard en la tramitació ordinària.

B) Comprovació de les dates de l'informe de necessitat

Consta un informe de la Policia Local que descriu una situació de tensió de plantilla i porta la data de 29 de maig de 2026. La seva existència documental no es qüestiona.

La còpia facilitada, però, no permet verificar la signatura electrònica, la data acreditada de l'informe, el registre ni el moment en què es va incorporar a l'expedient. Aquestes dades són necessàries per comprovar que l'informe era anterior a les resolucions i que es va utilitzar per justificar-les.

D'acord amb els articles 70 i 75 LPAC, l'expedient ha de permetre reconstruir ordenadament la tramitació. Cal incorporar l'original electrònic o les dades que permetin comprovar quan es va elaborar, signar i incorporar l'informe. Només així es podrà verificar si realment va servir de base per prendre la decisió.

C) Raons concretes que justifiquen la màxima urgència

El Decret de 30 de juny al·ludeix a una «situació operativa crítica» i a una «infradotació estructural» d'agents. Al Ple de 28 de juliol, en canvi, es va explicar que els nomenaments responien a la necessitat de cobrir vacances. L'expedient ha de precisar la relació entre aquestes justificacions i la necessitat concreta que va motivar cada nomenament.

La cobertura de vacances és, en principi, una necessitat previsible de planificació del personal. Això no exclou que pugui concórrer una situació de màxima urgència si coincideix amb baixes, vacants o una insuficiència d'efectius d'intensitat excepcional. Aquests factors, però, s'han d'acreditar en el cas concret, juntament amb la impossibilitat de cobrir a temps el servei mitjançant els mecanismes ordinaris. La referència a les vacances no permet, per si sola, ni justificar ni descartar la màxima urgència.

L'article 38.1 del Decret 233/2002 exigeix explicar per què era necessari prescindir del règim ordinari. Acreditar una necessitat de personal no justifica, per si sol, l'ús de la via excepcional.

La justificació hauria de precisar quina necessitat no podia esperar, quants efectius faltaven, quins serveis quedaven sense cobertura i durant quant de temps. També hauria d'explicar quines alternatives ordinàries hi havia i per què no permetien respondre a temps. Segons la documentació examinada, aquestes qüestions no es desenvolupen amb la concreció necessària.

No n'hi ha prou amb al·legar, de manera genèrica, una situació crítica o una infradotació estructural, és a dir, una manca persistent d'efectius. Això és especialment

rellevant si les dates indiquen que la necessitat era continuada i previsible. Cal justificar per què, en el moment dels nomenaments, ja no es podia ajornar la resposta.

L'article 35.1.e LPAC exigeix justificar l'aplicació de la tramitació d'urgència de l'article 33, que és una figura diferent de la màxima urgència policial. En aquest cas, l'obligació d'explicar els motius de la decisió deriva de l'article 38.1 del Decret 233/2002 i de l'article 35.1.i LPAC, que exigeix aquesta justificació quan ho estableix una llei o un reglament.

D) Límit màxim de tres mesos

L'article 38.2 del Decret 233/2002 limita a tres mesos els serveis prestats per nomenaments de màxima urgència. Si es preveu que la interinitat durarà més, obliga a posar en marxa la convocatòria adequada durant aquests tres mesos. La via excepcional no pot substituir el procediment ordinari per cobrir necessitats estructurals, és a dir, necessitats que formen part del funcionament habitual del servei.

En conseqüència, cal comprovar les dates i la incorporació de l'informe a l'expedient, explicar les raons de cada nomenament i identificar-ne la durada real i prevista. També cal explicar la relació amb el procés ordinari aprovat al gener, tant per justificar la via escollida com per comprovar que es respecta el límit temporal.

5. Fonament legal de cada interinitat i identificació dels llocs de treball

L'article 31.1 del Decret 233/2002 estableix que el personal interí policial presta serveis temporalment en llocs que tenen finançament pressupostari i que la relació de llocs de treball (RLT) reserva a personal funcionari de carrera. La RLT és el document que identifica i defineix els llocs de treball de l'Administració. Cada nomenament ha d'estar vinculat, doncs, a un lloc concret que reuneixi aquestes condicions.

L'article 31.2 del Decret 233/2002 limita el nomenament a quatre supòsits: cobertura transitòria de places que han de ser ocupades definitivament per personal de carrera, situacions urgents degudament motivades, substitució de funcionariat amb reserva de plaça i destinació, i necessitats derivades de l'augment de visitants durant l'època turística.

Els decrets utilitzen l'expressió «excés o acumulació de tasques», pròpia del règim general d'interinitat. Aquesta expressió no aclareix, per si sola, quin dels supòsits previstos específicament per a la policia local justifica els nomenaments. D'acord amb l'article 2.3 del Decret 233/2002, cal explicar com encaixen les necessitats al·legades en algun dels supòsits de l'article 31.2, inclòs, si és el que s'invoca, el de situacions urgents degudament motivades.

Aquesta concreció permet determinar la causa jurídica de cada nomenament, la necessitat que cobreix i la seva durada. És especialment rellevant en un procés anunciat per una sola plaça que acaba donant lloc a dos nomenaments.

Per a cada nomenament, cal identificar el motiu legal que el permet, la plaça o el lloc ocupat, la seva situació —vacant, substitució d'una persona que conserva el dret al

lloc o altra situació admesa legalment— i la durada prevista. Una referència genèrica a la manca d'efectius no substitueix aquesta justificació per a cada cas.

L'article 32.1 del Decret 233/2002 exigeix, com a regla general, que la plaça figuri en l'oferta pública d'ocupació i que hi hagi pressupost suficient per cobrir el lloc. Hi ha excepcions a la inclusió prèvia en aquesta oferta, com les situacions urgents degudament justificades, però l'exigència de finançament pressupostari es manté. Si no s'ha aprovat l'oferta, l'article 32.3 del Decret 233/2002 exigeix que la plaça i el lloc constin en la plantilla i en la relació de llocs de treball que acompanyen el pressupost.

Per tant, no n'hi ha prou amb acreditar que hi ha una quantitat global disponible per pagar les retribucions. S'han d'identificar les dues places o llocs, el codi a la plantilla i a la RLT, la situació jurídica, la reserva a personal de carrera i els recursos pressupostaris assignats a cadascun.

Respecte la seqüència del control jurídic i econòmic: el primer nomenament és del 10 de juliol, l'informe jurídic és de l'11 de juliol i la fiscalització qualificada de prèvia és del 14 de juliol. Amb aquestes dates, els dos informes no poden haver actuat com a control anterior al primer decret. Cal comprovar si hi havia informes previs, quin acte o fase de la despesa fiscalitzava exactament el document del dia 14 i si es va tramitar una omissió de la funció interventora. Si es confirma que es va ometre una fiscalització obligatòria, s'haurà d'aplicar l'article 28 del Reial decret 424/2017. Aquesta comprovació és necessària abans d'atribuir a la cronologia una conseqüència sobre la validesa del nomenament.

D'acord amb l'article 31.3 del Decret 233/2002, la condició d'interí s'adquireix després de superar, si escau, les proves, ser nomenat i prendre possessió del lloc. La presa de possessió és l'acte formal amb què la persona assumeix el lloc i completa l'adquisició d'aquesta condició.

L'article 6 de la Llei 16/1991 exigeix, abans de la presa de possessió, jurar o prometre acatar la Constitució i respectar i observar l'Estatut d'autonomia. En la còpia facilitada no s'han identificat les actes o certificats de presa de possessió ni els documents acreditatius del jurament o promesa.

6. Suspensió provisional dels nomenaments durant la revisió

La revisió d'ofici és el procediment perquè la mateixa Administració examini si els seus actes incorren en una causa de nul·litat de ple dret. Un cop iniciada, l'article 108 LPAC permet a l'òrgan competent suspendre provisionalment els efectes de l'acte si mantenir-los pot causar perjudicis de difícil o impossible reparació. Aquesta decisió s'ha de justificar i, d'acord amb l'article 56.1 LPAC, la mesura ha de ser proporcionada, efectiva i tan poc perjudicial com sigui possible. També ha de respectar els límits de l'article 56.4 LPAC pel que fa als perjudicis i als drets de les persones interessades.

El risc que s'al·legi és que els nomenaments continuïn produint efectes mentre s'examinen els possibles defectes essencials de la selecció. Durant aquest temps, les persones nomenades exerceixen funcions policials i d'autoritat, presten serveis i generen situacions jurídiques vinculades als nomenaments que es revisen.

Com que aquestes funcions afecten terceres persones, pot resultar més difícil desfer les conseqüències dels nomenaments si finalment se'n declara la nul·litat. Això no significa que les actuacions policials practicades siguin automàticament invàlides. El que cal valorar és si mantenir els nomenaments pot ampliar conseqüències difícils de reparar.

El Dictamen 260/2021, de 30 de juliol, de la Comissió Jurídica Assessora examina la revisió del nomenament d'una funcionària interina per excés o acumulació de tasques que no reunia la titulació exigida. L'Administració va suspendre provisionalment els efectes del nomenament en iniciar la revisió. La Comissió va valorar la rapidesa de l'actuació i les mesures adoptades abans d'informar favorablement sobre la nul·litat. Aquest cas mostra l'adopció d'una suspensió en un nomenament interí, tot i que el defecte era diferent dels examinats aquí. Per tant, cal valorar les circumstàncies pròpies del cas de Ripoll.

Hi ha, per tant, elements perquè l'òrgan competent valori expressament la suspensió un cop iniciat el procediment. Haurà de valorar conjuntament els perjudicis al·legats, els drets de les persones nomenades i la necessitat de mantenir el servei de seguretat ciutadana. Si s'acorda la suspensió, caldrà adoptar alhora les mesures organitzatives o de cobertura de personal que siguin legalment procedents.

7. Publicitat i extensió del procés a un segon nomenament

L'anunci d'11 de juny i el Decret de 30 de juny es refereixen a una plaça d'agent, però el procés acaba amb dos nomenaments. Cal identificar quina decisió o norma permetia aquesta ampliació i valorar si va afectar la publicitat, la igualtat i la possibilitat de totes les persones interessades de participar-hi, d'acord amb l'article 55 TREBEP i els articles 35 i 36 del Decret 233/2002.

L'objecció se centra en la diferència entre el que es va anunciar i el resultat del procés: no consta una modificació prèvia i publicada que permeti cobrir la segona plaça. Aquesta objecció es basa principalment en el capítol 3 del Decret, al qual remet l'article 2.3 per a la selecció d'interins, i no en l'article 5.

La referència a dues places en l'informe jurídic de l'11 de juliol i en la fiscalització del dia 14 no acredita, per si mateixa, que l'ampliació s'hagués aprovat i publicat abans de seleccionar les persones. Si el segon nomenament es vol fonamentar en una borsa derivada d'aquest procés, cal aportar l'acte que en preveia la creació, les regles publicades i la resolució que la va constituir. Cal diferenciar aquesta eventual borsa de la prevista en el procés ordinari 1/2026.

L'article 35.2 del Decret 233/2002 exigeix publicar al BOP i al DOGC els nomenaments de màxima urgència. Consta la publicació dels dos nomenaments al BOP de Girona de 10 de setembre de 2026. Cal aportar també els justificants de publicació al DOGC o certificar que no s'hi han publicat. Així mateix, s'ha d'acreditar que se n'ha informat el Ple, si aquesta comunicació era exigible.

8. Ordre de prioritat dels aspirants i coherència dels nomenaments

L'acta del Tribunal de 3 de juliol de 2026 declara aptes tres persones i les ordena així: ***9722**, amb 8,25 punts; ***3957**, amb 6,10, i ***8899**, amb 5,70. Disposa que els nomenaments es facin segons les necessitats temporals del servei i respectant aquest ordre.

La documentació identifica ***9722** amb Guinedell O. S. i ***3957** amb Núria V. B. Tanmateix, el primer nomenament correspon a Núria V. B., amb efectes del 13 de juliol, i el de Guinedell O. S. produeix efectes a partir del 27 de juliol.

Cal incorporar els documents que acreditin els oferiments, les renúncies, la manca de disponibilitat o qualsevol altra circumstància que expliqui aquest ordre temporal. Sense aquesta informació no es pot comprovar si el primer nomenament respectava l'ordre de prioritat fixat pel Tribunal.

A més, el decret de nomenament de Núria V. B. afirma que el Tribunal l'havia considerat la persona idònia per ocupar el lloc, mentre que l'acta situa Guinedell O. S. en primera posició. Aquesta diferència entre els fets que recullen el decret i l'acta també s'ha d'aclarir.

9. Efectes de l'aprovació tardana de les bases i admissió de candidatures

Com s'ha exposat en l'apartat 2, les proves, les puntuacions, el calendari i el Tribunal es van determinar el 30 de juny, després de finalitzar el termini de sol·licituds. Aquesta seqüència és contrària a l'exigència de bases prèvies de l'article 36.1 Decret 233/2002 per a la via ordinària.

A més d'impedir que els aspirants coneguessin les regles abans de decidir participar-hi, el calendari reduïa la possibilitat de recórrer contra aquestes regles abans de les proves. La prova pràctica es va celebrar el 2 de juliol, només dos dies després del Decret.

Tampoc no s'ha localitzat una resolució formal d'admesos i exclosos. Si el procés seguia la via ordinària, l'article 78 del Decret 214/1990 preveu aprovar aquesta llista després del termini de sol·licituds i determinar els elements d'inici de les proves. Aquest article s'aplica en allò que complementi la normativa específica. Una relació interna o manuscrita de candidatures no equival a aquesta resolució.

10. Requisit de nacionalitat espanyola

L'anunci permetia participar-hi a nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea i a determinats familiars. En canvi, l'article 29.1.a de la Llei 16/1991 i l'article 11.1.a del Decret 233/2002 exigeixen la nacionalitat espanyola per accedir als cossos de policia local, requisit que l'article 35.3 Decret 233/2002 estén al personal interí.

Aquesta previsió és una irregularitat objectiva de l'anunci. Si no va comportar l'admissió, la proposta o el nomenament de cap persona sense nacionalitat espanyola, no és suficient, per si sola, per justificar la nul·litat de tot el procés. Tot i això, reforça la conclusió que la convocatòria no s'ajusta plenament a les normes específiques de la policia local.

IV. CONCLUSIONS

- I. El Decret 233/2002 preveu un procediment ordinari de convocatòria pública i concurs oposició i una via excepcional de màxima urgència. A criteri d'aquest informe, combinar tràmits de totes dues vies prescindint de garanties essencials fonamenta la causa de nul·litat de l'article 47.1.e LPAC.
- II. No consta una resolució prèvia de l'òrgan competent que aprovi la convocatòria i les bases. Si l'anunci signat pel secretari és l'única decisió que inicia el procés, hi ha fonament per invocar l'article 47.1.b LPAC. Les regles essencials es van fixar després de tancar el termini. Tampoc no consten una fase de concurs amb criteris de puntuació dels mèrits, la resolució d'admesos i exclosos ni les proves mínimes exigides pel Reglament.
- III. La composició del Tribunal afecta directament les garanties perquè les seves decisions siguin vàlides: els tres membres amb vot eren comandaments en actiu de la Policia Local de Ripoll, sense la distribució per terços ni els suplents documentats. Aquest defecte constitueix un fonament específic de la causa de nul·litat de l'article 47.1.e LPAC.
- IV. La candidatura de la filla de la Batllessa comporta l'obligació legal d'abstenir-se. La Batllessa, però, va prendre decisions en fixar les proves i designar el Tribunal. Cal valorar si aquesta intervenció va ser determinant i si va afectar de manera efectiva el dret d'accés en condicions d'igualtat. La invalidesa no es pot deduir automàticament del parentiu.
- V. La màxima urgència requereix justificar concretament cada nomenament, poder comprovar els documents que el fonamenten i respectar el límit de tres mesos. Cal explicar també la relació amb el procés ordinari aprovat el 8 de gener de 2026 i publicat l'11 de juny, 154 dies després.
- VI. Cada interinitat ha de tenir un motiu legal propi i correspondre a una plaça o lloc identificat. Cal concretar-ne la situació a la plantilla i a la RLT, el finançament pressupostari i la durada prevista. Esmentar l'excés o acumulació de tasques no substitueix l'obligació d'explicar com encaixa cada nomenament en l'article 31.2 del Decret 233/2002. El termini general de nou mesos dins de divuit per excés de tasques no amplia automàticament el límit de tres mesos de la via de màxima urgència; cal justificar el règim temporal aplicable a cada nomenament.
- VII. Passar d'un procés anunciat per una plaça a dos nomenaments exigeix una justificació legal i documental que no s'ha identificat en la còpia examinada. Cal valorar si això va afectar la publicitat del procés, la igualtat i les possibilitats de participar-hi.
- VIII. L'ordre temporal dels nomenaments no coincideix amb l'ordre de prioritat del Tribunal. A més, el primer decret afirma que la persona nomenada era la idònia, mentre que l'acta situa una altra aspirant en primera posició. Cal justificar documentalment totes dues circumstàncies.
- IX. El primer nomenament es va dictar abans de l'informe jurídic de l'11 de juliol i de la fiscalització del 14 de juliol. El fet que l'informe jurídic sigui posterior no constitueix per si sol una causa de nul·litat. Si es confirma que es va ometre un control previ de la despesa que era obligatori, cal aplicar el règim de l'article 28 del Reial decret 424/2017.

- X.** Consta la publicació dels nomenaments al BOP, però no s'ha acreditat la del DOGC ni que se n'informés el Ple, si era obligatori. Tampoc no s'han identificat les actes de presa de possessió ni els documents de jurament o promesa.
- XI.** El fonament principal de nul·litat és l'article 47.1.e LPAC, atès que s'ha prescindit totalment i absoluta del procediment legalment establert i també de les normes essencials per a la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats. La lletra b s'aplica a l'acte inicial si s'acredita que l'òrgan no tenia, de manera manifesta, competència sobre aquella matèria. La lletra f només es pot invocar com a fonament subsidiari, és a dir, alternatiu al principal, si manca un requisit essencial per adquirir la condició d'interí. La lletra a requereix demostrar una afectació efectiva del dret fonamental d'igualtat.
- XII.** Els regidors tenen una base jurídica específica que els permet demanar la revisió d'ofici. El procediment ha de donar a les persones interessades l'oportunitat de presentar al·legacions i documents —tràmit d'audiència— i incloure el dictamen obligatori de la Comissió Jurídica Assessora. Ha de finalitzar amb una resolució expressa sobre la nul·litat i les seves conseqüències. Per declarar la nul·litat, el dictamen ha de ser favorable.
- XIII.** Un cop iniciada la revisió, l'òrgan competent ha de valorar si suspèn provisionalment els nomenaments i explicar les raons de la decisió, d'acord amb l'article 108 LPAC. Ha de tenir en compte els perjudicis, els drets de les persones nomenades i la necessitat de mantenir el servei policial.
- XIV.** Cal comprovar si la delegació de 3 de juliol de 2023 permetia fer aquests nomenaments. També s'ha d'acreditar el compliment dels requisits de l'article 32 del Decret 233/2002 sobre oferta pública d'ocupació i pressupost, tenint en compte les excepcions aplicables.
- XV.** Durant la revisió, cal completar l'expedient, precisar les causes de nul·litat al·legades per a cada acte i garantir que qui tingui l'obligació d'abstenir-se sigui substituït d'acord amb la llei. Si es decideix no admetre a tràmit la sol·licitud, cal explicar-ne els motius. La resolució final ha d'indicar quins actes queden afectats, quines actuacions es poden mantenir i que s'ha de notificar a les persones interessades.

Aquest informe s'emet a partir de la documentació examinada per valorar la validesa del procediment.

Esther Padró i Maristany
Advocada
Col. ICAB. 30.804.